

[Finansministeren.]

Det er et af argumenterne for, at de bevares under sømandsskatteordningen.

Jeg tror, man stort set er nået frem til det rigtige resultat, og jeg tror også, det kan siges, at man har lagt sig lidt i underkanten, for at man kunne være helt sikker på, at søfolkene ikke fik en højere skat som følge af dette særlige system.

Spørgsmålet om aktiverne og forståelsen heraf vil jeg gerne have lov til at vende til bage til. Det er således, at der alligevel nødvendigvis må være et udvalgmøde mellem anden og tredje behandling, fordi der er kommet ting frem til udvalget, efter at betænkningen var trykt.

Jeg kan sige på forhånd, at med hensyn til det sidste spørgsmål, hr. Johan Asmussen rejste om definitionen af begrebet sømand, er det min mening, at man skal være positivt indstillet over for en løsning for de folk, der kun har en lille andel i skibene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3, § 2, således ændret, og lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om bygningsfredning.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 112) findes i tidenden sp. 3558, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 857).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Andreas Hansen: Efter at det foreliggende lovforslag nu har været behandlet i to folketingsår, er udvalget nået dertil, at et stort flertal kan indstille lovforslaget med de ændringer, som kulturministeren har foreslået og udvalgsflertallet har tiltrådt, til vedtagelse. Jeg skal derfor på mit partis vegne foreslå at stemme for ændringsforslagene under nr. 1, 2, 4 og 6 og stemme imod de ændringsforslag, som et mindretal, hr. Poul Dam, har stillet under nr. 3 og 5.

Jeg anbefaler lovforslaget med disse ændringer til vedtagelse.

Per Møller: Under behandlingen af bygningsfredningsproblemet har to spørgsmål været fremherskende i debatten.

Det ene gælder selve den sag, der jo er hovedsigtet med en sådan lovgivning: at skabe så gode vilkår som muligt for en bevarelse af de gamle bygninger, der ud fra et æstetisk og kulturhistorisk synspunkt må betragtes som nationale mindesmærker.

Det andet spørgsmål, der har været langt fremme, har drejet sig om sikringen af ejernes rettigheder, om en rimelig hensyntagen til de folk, der ejer bygninger, der er blevet fredet. Nu er der vel ikke tvivl om, at i langt, langt de fleste tilfælde afvikles samarbejdet mellem ejerne og det særlige bygningsyn, der administrerer lovgivningen, på en harmonisk og gnidningsfri måde. Imidlertid er der jo fra det sidste par år eksempler på, at ejere har følt deres interesser trådt lovlig nær. Der har været et par sager, som har påkaldt stor opmærksomhed, og hvor man fandt, at der havde været tale om en tilsidesættelse af rimelige ejerinteresser. På den baggrund har denne side af problemet været drøftet stærkt. Tanken om et særligt ankenævn har været bragt frem. Fra venstres side havde vi megen principiel forståelse for denne mulighed. På den anden side finder vi også, at de ændringer, som lovforslaget nu undergår, er udtryk for, at man indarbejder et langt bedre værn for ejerinteresser, end man har haft det før. Hermed tænker jeg bl. a. på den nøjagtige præcisering af, at de to nye medlemmer i det særlige bygningsyn skal være ejere eller brugere af fredede ejendomme. Denne nye bestemmelse sikrer, at de nye medlemmer af det særlige bygningsyn til bunds kender ejernes synspunkter og pro-